

[Steen Folke]

pleje; det undrede mig i øvrigt, at den strenge formand ikke greb ind, for i mine øren lød det udtryk ikke så lidt nedladende. Jeg ved ikke, hvad det er, hr. Christophersen forestiller sig. Er det af mentalhygiejniske grunde, at de stakkels parlamentarikere, der render rundt nede i EF-Parlamentet og ikke rigtig kan finde ud af, hvad de skal bruge tiden til, skal mødes med ministrene og føle sig lidt mere betydningsfulde og stryges lidt med hårene og sådan noget, eller hvad er meningen egentlig med det? Jeg tror såmænd nok, der var nogle af dem, som ville synes, det var dejligt at være til sådanne møder. Noget andet er så, at nogle i første omgang åbenbart ikke rigtig har kunnet finde ud af at iscenesætte det, sådan at det fik det, man inden for den tankegang kunne kalde en rimelig udformning. Det blev straks bureaukratiseret og formaliseret og blev til noget helt andet.

Jeg mener, at et forslag af den art lyder ret uskyldigt, men jeg er sikker på, at det ikke kun vil få mentalhygiejnisk betydning, og når hr. Erhard Jakobsen er så begejstret for det, er det selvfølgelig også af andre end af de rent mentalhygiejniske grunde.

Et sådant forslag om en rent uformel samrådsprocedure i stedet for den kedelige formaliserede vil være et forslag, som reelt giver disse EF-parlamentarikere mulighed for at få større indflydelse, end de har i forvejen, og det er da klart, at det vil blive betragtet som en sejr af dem, vil blive betragtet som en sejr af de kredse i EF-Parlamentet, som kæmper med alle midler for at få denne større indflydelse på beslutningsprocessen i EF.

Jeg ved ikke, hvad udenrigsministeren forestiller sig, når han ikke blot synes, det er en god idé, men ligefrem mener, Danmark skal gå i spidsen og være forslagsstiller på sådan nogle områder. Kan udenrigsministeren ikke indse, at også den slags rent uformelle samrådsprocedurer selvfølgelig vil give EF-parlamentarikerne mulighed for en større indflydelse? Det er det, de er ude efter, og det er derfor, nogle tanker i den retning er betydelig mere risikable, end det umiddelbart lyder til.

(Kort bemærkning).

Christophersen (V):

Nu er VS ikke noget egentligt parlamentarisk parti og har jo også en noget anden opfattelse af begrebet demokrati, end vi andre har; senest er det blevet bekræftet på VS' lukkede kongres: det, der sivede ud, var bl.a., at VS følte, vores opfattelse af ytringsfrihedens og demokratiets grænser burde indsnævres noget, og derfor vil der være parlamentarikere, som er uforberedte, og som det ikke har noget formål at forsøge at pleje. Men for parlamentarikere i almindelighed gælder jo, at de naturligvis gerne vil kunne fastholde en dialog med de udøvende elementer i det politiske system. Af traktaten fremgår det, at vi har et Parlament, en Kommission og et Ministerråd, og det må være fornuftigt, at de tre institutioner er på talefod.

Det problem, som har været drøftet her i dag, var ganske enkelt, om man på en mere uformel måde kunne sikre, at der var en bedre kontakt mellem de forskellige institutioner. Jeg kan ikke se, at der er noget som helst nedladende eller noget som helst urimeligt i det. Parlamentet har en bestemt indflydelse, som er tillagt Parlamentet i medfør af EF-traktaten, og det er klart, at Parlamentet derfor spiller en rolle også i beslutningsprocessen. Det må da være i formandskabets interesse, at det Parlament ikke blokerer beslutninger. Det må da være i formandskabets interesse, at vi f.eks. ikke engang i november-december står i den situation, at Parlamentet, bare fordi de føler sig frustreret i Strasbourg, har blokeret et budgetforslag. Jeg fatter slet ikke hr. Steen Folkes indstilling, men det kan muligvis hænge sammen med, at han er af den type parlamentarikere, som det ikke har noget formål at pleje.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Ud over det, som vi utvivlsomt alle ved, nemlig hr. Steen Folkes manglende kendskab til, hvad parlamentarisme er, og hvad demokrati indeholder i den forstand, vi andre forstår det, kommer hr. Steen Folkes endnu større ukendskab til, hvad der foregår i EF. Hvis hr. Steen Folke vidste, hvordan møderne foregår mellem Kommissionen og parlamentarikere, ville hr. Steen Folke vide, at dér ligger forbilledet. I modsætning til, hvad der kan finde sted her, hvor jo intet udvalg kan